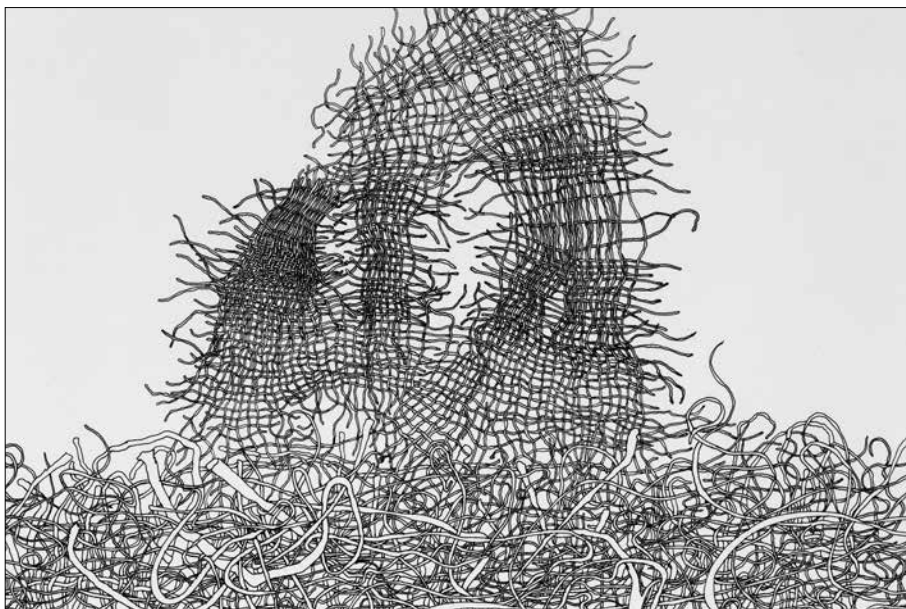

Panaszének

ezzel a kézzel már nem adok
rád tavaszi inget
te nem vagy az ősz lehajtott fejű
szentjei között sem kő sem árnyék
neked a test jácintvirág
s a virág zöldhulladék

ezzel a szívvel már
nem búcsúzom árvákkal
teli az ország hidd
hogy te magad vagy az isten
és nem lesz több háború
jeges irtás földeiden

ezzel a szóval elhallgatom
arcot pirító tériszonyom
talán a virágládák
megtelnek homokkal
felkönyökölök amíg bírom
bírom még húsvéti ajakkal

Fészek – részlet